

אסור לקטוף צידים לקטן משא"כ מהרס בלועה לא שייך אלא גבי עובר צמחי אע"פ שיש חסידים יגורו עליו חכמים בחסות:

אבל ק' מעיקר ליסא דקיס דרוקא: הוא לאו דוקא וכוונתו סעוד מיעוט מפילות לעמלה דקצנות וסו"ל זכרים בני קיימא מיעוט ובי"כ צביע פ"ה ומהר"ם הלכס ד' צוקא דצריי ע"ש:

ועוד י"ל דצביע עס כחצ שמה הפיל אצל סרוקס דקדק וכ' שמה כפל הוא ור"ל בשלמא לעבין אכילה תרומה ליכא אלא ששם שמה הפיל אצל אס חלד בן קיימא וס"ל זכיים למסרע דכל שקופו להיות בן קיימא י"ל לו זכיים להאי עובר כמבואר צ"צ צ"ב מי שמה וכל זמ לעבין אכילה תרומה אך לעבין אסור כניסא לחלל שמה למזכיר הגדולים על הקטנים כל זמן שסוף עולמו כפל ר"ל שלא נבחר מעש אע"פ שקופו להיות בן קיימא כבוד ולדות יצא כיון שמה כפל ואינו ראוי ללכת לאור עולמו אינו מותר עליו משום טומאה וסיירו דחצ סרוקס שמה כפל הוא וסוף דאמר בלשון ק' שמה כפל הוא היינו לכו"ל אפי' אשם שבו חדשים ומלאו ימים ללדת להיות יושבת על העצב יצא מקפיקין שמה עולמו כפל ולא נבחר בעולמו ועוד דומה למ"ש צ"ל עס יליחם נבחרה וס"ל צולד משמע קפ"ק דעיוכין לכנשר בלא יליחם יצא שמה עס עקירתה נבחר וכו' שלא נבחר לא נבחר ועין פ' צמח סעוקה בני חדשים ואורח וק"ל:

מה שכתבנו בלשון סרצ"ד פ"ג וכלים ס"ל א' כבד כ' צמחצת העשר שלא לדקדוק כ' סרצ"ד ענורס ובק' יד דוד כ' שהוא ע"ס וולוי דברים סיימי אומר דק"ל לסרצ"ד כיון דקושטא דעלמא גס שלמן הוא נחכה דרבי העץ צמל גבי ליפוי ורק עגורית סחבז נקרא עץ א"כ גם ענורס שכולם נחכה נמי נקראת עץ מהקישא דנוכח ששלמן וק' הע"ס צין לענורס צין לשלמן ותי"ש צ"ל דשלמן כחצ חציר ועמילא מהלל נמי ענורס דכפל ענורס היינו ששלמן ונפל ענורס ענורס:

ומה שהק' מעלתו ופ' צני סעיר סאי צי כניסא דיהודאי רומא נראה דק"ל לסרצ"ד דלכצא משום א"י טעול קית מיעוט לים עשוי לכחח וס"ל סעיר צו דלפעמים מעטל כד מוכח ס"ת ע"לס ללורד עליו כבון לסני צני כשיאם דמעטלים קשר חורס לכבדס או לתענית לחורס על עיר ועין חוק' צ"צ כ' ע"א ודי לחכם וצדיק מעטתו כי לא יכולתי להאריך ולעין כלל ואחרתם בכל חומתי צרכות: פ"ב מ"ע דפסק תקע"ג נפ"ק. מש"ה קסופר מפס"מ:

תשובה שנה

שאלוני אשה שמת בעלה ובש"א לאחר ואש"כ ליקטו עלמות בעלה הראשון אס מותרת להחלץ ציוס ליקטו עלמותיו של בעלה הראשון דקיי"ל כל שמתחבנים עליו צמיתתו מחלצ ציוס לקוט עלמות ועין צעוש"ע י"ד ק"י ח"ג ועש"ך ק"י שעי"ה סק"ח:

בלפע"ד דלא שפיר דמי לתיבצד הכי ואפי' גוף האצילות כבון מי שמת וכתבסו לקוצרו אחר שכבר נשאת לאחר עין ק"י שעי"ה סק"ח ו' אפסר שאינה מחלצת עליו עיקר האצילות ומכ"ס יוס ליקטו עלמות משום דכשואין שני מפקעי קורבת הראשון לגמרי ומאז אחיכא לה מהא דלא צמ"כ דמיתתי י"ף ור"ש ר"ס סלכות מיעוטא כהנים דערכתי אחרתו הקרובת אליו ומצינו אחרתו ארוקס דעדיין קרובת אליו אצל אשר סיחם אליו מפקיע קורבת האם וצטומאח ששחח כתיב לשארו הקרוב אליו לעשותי ארוקס שדיין אינה קרובת אליו עד שהנשא לו נחלא ק"י ששחח קורבת שבתולדת כבון אחרת לאח מופקע ע"י נישואין קורבת של אשה לצעלה שהנישואין גרמו אינו דין שהפקע ע"י נישואין לשני נישואין קרבו נישואין רחוק ודומה זס כעין ר"ס המגשס פקעו קידוש הראשון וגערו קידוש שני ששעי"ה שסנידושין או מיתתה לא הפקיע קדושין הראשונים לגמרי הנישואין השניים מפקיעים לגמרי יסוד אינה קרובה לצעלה וס"כ דכותיה:

וממילא שאינו ראוי להראות אצילות על צעל הראשון צפני צעלה שסני דכתביא צעק' מ"ק כ"א ע"ב מהא אשתו וכשא אשה אחרת אינו כשאי לכנס לציתו לדבר עמו תחמומים ופירש"י משום חלישת דעת דאשה אחרונה וע"ש חוק' ד"ה מהא אשתו וכו' והדברים ק"ו מה הפס דעביד איניש דקצי צ' נשים ומחלצ על אחת צפני השניה ת"ו כשכנסה זו תחת זו ס"ל חלישת דעת אס יתנחם על הראשונה כ"ס אשה צפני צעלה שסני שלא תחלצ על הראשון ודרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום: עשה"ק קסופר מפס"מ:

תשובה שני

שלום וכל עז לזכ עז וכו':

יקרתו הניעני ענין סייכות אס י"ג עקרים או ג' כסרי"ל אלבי: לא ידעתי שום נפקיחא כ"א קריאת שס צלצד ולדעת סוקובזים אין כאן עיקר כי כל קוליס של תורה סס עיקרים מס צין זס לזס:

סוקובזים סחלסונס אחר מיתחו שמים לו כחלס יס לו נצול וקצרות סני של עלמות שכבר אין לו כחלס דעשכילס צטרו פכים חדשות צלו לכאן לו אין לו נצול ויסים איד שמים לדינא כ"ל דברי פרישס נכונים:

ומהיות מוצ יעשו ארון אידך וצין כל עלמות מה א' יעשו צחוכו עמלי של עפר דק ומוצ יחר של חרס או רעפים סאינו מעמר להחעכל סוף אס יתעכלו כסרי הארון ויסלו סעלמות לחן יהיו מוצלים צמחילה הכ"ל וע"ש מעלתו להעמיק הנושא ולקצרים זע"ז בספק עפר אע"פ דליכא חסס ששס עים אין קפידא צצצין עלמות והעמתי עליו מסי העים צחוכו מקצרות סחלסון וכסליכס עתס למקום מים ועוד איד סחליט שאין ששס צצצין עלמות ואפי' להפסילן לחמוריו אסור איד סס לא יעמיקו סכנס צחוכן שלא יצו צסס מים יכולים לעשות כנס ארוכות זע"ז ככ"ל וצחכא' סחסי סחמילה סעפסקת צין עליונה לסחמונס מעוצה קלת יחר צחוכן שלא יכבד משא סעלמות סעליונים על סחמיונים דל"כ סרי גכאי יחר מלי וצחוכן עלמו יכולים לעשות ספסקות עמילות של סרכס ככ"ל אצל צבונס צין ארון לארון לריד דוקא ספסק עפר סרלוי סחעככל כל סעליון אצל להפסיק צמחילה של חרס צבונס אינו ככון דאינו מעמר להיות עפר וצולס סיעשה עפר כדכתיב כי עפר אהס כע"ש סטור וצ"י ק"י סקי"ג:

הנה מעלתו כתקסס בלשון כס"י צמ"י שצת קריצ מעיזל ד' מרי דפריך סס"ס וסכתיב אל עפר סחוכו עמתי שמה אחר קודס סחייט סחתי ופס"י ואל עפר סחוכו וס"ל ליכא לעימר רעפים לחורל דכל קללותיו של אד"הר כל דורסיו שוין וסקסס מעלתו מסיק דקוטס ד' י"צ דנשים לדקיות לא סיס צפתקה של חוס צעלצ חלדי צנים וסס לי קללת חוס או קללס אד"הר אלו דצריי ויסס סקסס וסס לו להקשות עמיתס בופיס דל"י סכציו עדיין מי סוף וריצ"ל ככנס חיים לב"ע כמבואר צס"ס דילן צמ"י כחוצות וצצדרס איחא עשרה ככנסו חיים לב"ע וס"י סוקללתי של אד"הר אצל צאצס לקיצ דולאי חלדיקים כמלגים מקללת חרס וסס או מוכין או מחמת עסן אצל כל שלא כעלע וככנס לכלל חוסס קללס אין חילוק בקללתו של אד"הר צין זס לזס ע"ד משל מי שזכס וס"ל ככנס צפתקו של אד"הר וס"ל מה כלל סרי אינו צחוכו קללס כלל אצל מי שמת וככנס לחוסס קללס עד סונך אל סחלמס ע"כ יכנס ככלו דקיס סקללס כי עפר אסס ואל עפר סחוכו ואין חילוק בקללס שזס יתקלל צח"י וס צכלס אלא כל דורסיו שוין וס צכור וצת כיחא דלא פריך סס"ס אומי מדבר דכור אפסוקד סס כתיב אל עפר סחוכו כי סוס לא מוס כלל מחטא אד"הר כי סחצטל וסס צסע"ד מ"ת ורק צמטלס נכור עלים וסס וס"ל צילי עפר וס"ש צס מה סחמס מעלתו על עלמות יסורס וכי גרע עמתי מדבר צולאי גרע עמתי מדבר סענעס הכ"ל וסור כי סוס אכלו מן סכצלל צצצרים ואין צצצנע של מחלל סקודס סזס להוליד חולגים משא"כ יסורס אומס צמדרס יס סנענכס יוקפ על סחכט אס יעקב ומסד אציו סיסלט צי קצצין וסס ועין ד"מ סיון סקי"ג מ"ס צעצין סכיסס [ועין לצ"ל סיון סל"י מ"ס צעצין סכיסס]: יוס ס' כ"ג סחוז סקס"ז נפ"ק. — מסי"ק קסופר מפס"מ:

תשובה שני

שוכ"מ לידידי סכצ סחכך סחוכן כמ"ה עומס כ"י:

נועם מכתבו הניעני על דצרת מנ"א ק"י שמי"ג סכ' על דצרי סרוקס סכ' דאסס כסן מעוצרת מוסר לכנס לאוהל סחס משום ס"ס ק' נקצס ק' כסל וסענ"ל כחצ שלא סיס לריד לזס ח"ל דססרס סצלו"י אינה מיעוטא כצמח"י לחלות וע"ז ססי"ג מעלתו. ססס ככל דצרי כחצ חללי על סגליון ס"ע סלי מסיס קדמוניות וס"ל סס ויס לחלן סס יסנח על סעצבר משא"כ מעיזרת דעלמא עובר ירך אמו סוף וסלוק זס מוצור סקי"ק דעיוכין ע"ש עכ"ל ע"הב וס"י כ"ל דלאו מלחא סוף וסדרנא צי דעמ"כ אי ינעל עובר ירך אמו א"כ כיחא עובר צמעי זס זכ סוף כיצמות ק"ז ע"א וכן ססק רי"ף סס ואפי' סוף כסכס צת כסן ת"ו לעבין עומאות כסנים צני אסכין כתיב וס"ל צנות אסכין וכיון סעובר ירך אמו סוף סוף כסכס דאינה מוצרת על סטומא וס"כ סרוקס סחושס להחמיר עסוס חומל דכסונס וכן ססק רמז"ס סס כסיכורי"י א' דיוד מחכ"ל וכו' יע"ש איכ עע"י א"ל לחפוס סחכ"ל צחני ראשין וס"ל ססרס צלועה וסלית ססגאן צפרי מנדיס סכ' דס"ס דרוקס סוף סחוס דכור נשים צני ק יסל יולדות אע"כ סוף עלמו סמך אססרס צלועה אלא דס"ל דאיכר דצנן וס"ת איכא ומסוס חד סקי"ק דצנן לא סוף סרינן סחכנס לכחללס לחלל ומסוס ס"ס אפילו גרוע מיעיל סחכנס לכחללס ע"ש:

הנה מ"ס דססרס צלועה עומלס מדצנן לא יסיצנל לו כן מ"ס לא מלינו ססססר כסן עלים דלא כל דצרים סעטמלים כסן מוצר עליו וס"י דמלינו מדורס סגויס דצנן ואסרו ג"כ לכסן לכנס סס ומעילא סאסור להכנס סס כסן קטן צידים דאפילו אסור דצנן לא סקינן ל"י צדים לע"ד מ"ס סיינו דמדורס סגויס סגורו על גול ומעילא

שאלות

הת'ם סופר חיד

ותשובות

מחילים שער לזכיהם וה'ל כאלו ראינו צעיינו ואפי' חידוש עולם ועפשה כחש צביע ומעצול והפלגה כזר כחז רמזין צפי דרשות הרמזין סרי אדם הראשון ראה עלמו יחידי צלי אצ ואם ומעשה גיע וגיורשו והוא דיבר פה אל פה עם שם צן נח רבו של יעקב אציו ע"ס כי צן חמשים היה יעקב כשמת שם וקיבל ממנו כל הניל עם מעשה מצול והפלגה והוא סיפר לציו ועמם שצע מלוי ואמר לציו משה ואהרן וכל הדור ההוא קבלו כן מצבותיהם וצבל הדורות כל המעשה לזקן זקנים סרי הוא כאלו נעשה בפניהם ממש וא"ל להכחיש זהו צמנעיות וקפודי חורה :

ואמנם כל קידורי מלות כיל כשנענון מי שיאמר שצלי מהדורות קס א' והמליא להכיר תפילין וילא צקן א' על מלמו והטעה העולם לומר זהו עופשה האמור צקרא הלא ירגמיתו העם ויאמרו זה לא שפענו ולא ראינו מצבותיו מיום עמדנו על הר סיני ועמדו מרעה ואחריו יציק חקרים וציאים מי ימלא לבו למדש דבר וכן צענין סוכה ור' מיינים וכל מעשה קרבות מי יכול לשכות הדבר צענין הכהנא צכל יום יום לפני זקנים וציאים אס לא כך ראינו צעיינו ומרעה' ותלמידיו ותלמידיו עד היום הזו ויסכר פי דוברי שער הקנאים הרעים מ"ס שאירע צימי שמועין צן שטח ויהודה צן מצלי חמק לשוכס צחכס כלה עבן וילך יורד ש א ו ל לא יעלה :

בחזור להכיל כל החורה כולה ראינו צעיינו חוץ מפי צלעס מי הדי לנו מה היה צין מלך מואב וצין קוסק אחד צלעס שצא אליו אל ארצו ולמה צא ומי הציאו ומי ידע שצבה מוצחות ושרלס לקלל ונחשך לצרכה מי צא צקודס וישראל היו שריו צמדבר ואם הם עמדו צארן מואב צראש הסקנה וראו למטה אל המדבר למחוק מלין ידעו יושבי מדבר שצביעים עליהם מראש הסר הזה ושומעשים עליהם ואפי' משרעיה לא ידע ודק משה הקציה יחיש נכחצו הדברים והצביא לווח זכר לא מה יעץ צלק וגו' והנה המלמין צכל החורה : צמלוחים דק מחספק צפי צלעס סרי הוא כוסר צה' אלקינו ס' אחד ולא יאמר אדם שפי צלעס ס'א עיקר מעיקרי החורה שצבו עליו צצין ומימ הכוסר צה כוסר צעיקר והיה ומכ"ס צגאלולס אחרונה המפויסש מפי ס' למרעה' אס יהיה נדחך צקלס השוים וגו' וכסר אדמחו עמו וכיולל צו. — ס' הטוב והמעיז יעיז לנו ויורכו מלרחותיו, וכלכס צדכיו, ונהיס ממוצוכיו, לשמור תיכוחיו ומקוחיו, נעלה לליון צנכס, ודבר אלקינו כשעס פניס אל פניס : פ"צ כאור צקד ליום ג' יוד לצמי תקל"ו לפיק :

מש"ס קוסר מוספ"דע :

אך העכר חלמדי סרצ הנאון מו"ס מאיר אצ"ד דקיק אוננוואר כי צחפלה רצ חציומי המוכרה צפליה שער האותיות אוח א' דק ס' ע"א סס כאמר עס יוסר עיקרם שלס עשרה יע"ס משמע שקצלה קדמיות מיני רצ טציומי שיש י"ג עקרים. אך א"ל לי צסוס אופן להאמין שפסיה גאלותיו א' מעיקרי סדה ושאס יסול היקוד הפול החומה סלילה — ושכאמר אלו היה חיו מעלינו גורמים שיגרש אוחנו גיריש עולם וכדקיל לריע צעשרה סעצנים שהס נדחים לעולם הספסי זה רשאים הס לפדוק עול מלכות שמים או לשכות קולו של ייד אפילו מדברי רצן חלילה אכחנו לא נעצוד ס' לאכול סרי הארץ ולשצוב מנוצה לעשות רלוך אלקי ספסלי — ועכ"ס ועל כל אופן צעדי ד' אכחנו יעשה עמנו כרלונו וספסו ואין זה עיקר ולא יקוד לצכות עליו סוס צכין אך כיון שעיקר יקוד סכל להאמין צחורה וצנצאים ושס כאמר גאלותיו האחרונה צפי כלציס וצפי סלזיו כרש רמזין סס והרצס מזה דברי צציאים א"כ מי שספסוק על גאלולס סלז סרי כוסר צעיקר סלמחנה סחורה והנציאים :

והנה י' סלל צפי חלק ליע ע"א אחר אין משיח לישראל סירש"י אלא סקציה צמלמו יגאלס צלי שליס וס" זה מוכרח הוא דל"ה אדעקסה ליה רצ יוסק מעני רוכב על החמור דיש לדמות דקלי על כמצי כח"ס רמזין סוף ס' סיר שסיים ולא דמאו מדברי זכר"י סילאו מים מים מציח ס' וראה זו כי הרצצ"ע סוף זכר"י ע"ס אע"כ מזה אין ראים דודלי גס לרי סלל יס גאלולס אלא שאין משיח מלך וגס זה היה סלכסא כווחים והאומר אין משיח וקיס ליה כרצי סלל סרי הוא כוסר צכלל החורה דכילי אחרי רבים להטות כיון שרצו עליו כמחי ישראל ואמרו דלא כווחים טוב אין אין אדם ראוי להמשיך אחריו כמו עיד משל צמקומו של ר"א סיו כירחים עלים לעשות סחמין לעשות צכול ללודך מילה ואמר דליסקסא סלכסא עיס רצי מחמחי ישראל דלא כווחים סעושה כן צעצס צעדים והחלס סקול יסקל ולא מלי למימר קיס לי כריא. וסל דחילו צמסכס עדיות למס כיסנו דברי היחיד עיין סס מילהא למריחי כמיוצו ואין להאריך ועל כל פנים גאלולס וציאס סעשים ליכנס עיקר אצל מי סלזיו מודה צו כוסר צעיקר סל סלמחנה סחורה ודברי צציאים :

ויש ויש לי לעורר צדבר אחד סכס אין לנו צכל סחורה סוס דבר שאין אכחנו צעלמנו עידי ראים חוץ מפי צלעס כי כל מופס מלכים מדבר אס סכל ראו עיינו ונעשו לפני ס' רצוא ולא כשאר אחד מכל ישראל צמוץ סלא ראה חוץ למיד יסרו למר מ"ס צא כשאר צני משה מצחוץ זולס זה לא כשאר אחד סלא רלה צעיינו ואין סלצות

יען כי סחמת סחידת הדמס לא באו איזה תשובות בסידור נכון כאשר חשבנו לסדר אותם לפי סיבגי השיע, לכן עשינו ספתח סלז לציון על כל ס' וס' משיע, דתשובות סברברים ססינן סהוא, למען דעת כל סבקש אי זה דרך ילך בו למציא דברי ספין ודקל בעליו. — ואל יתפלל דבעיין במציא איזר תשובה גויסבת כספליס כסינסיס נחלופים, כי לא נכל זה בסקרה ס'א בכוונה ידעון סחיות דתשובה סהוא דבר סתיסס אל דסינן דגרשם בו. — וזאת לדעת כי אותיות ספין ספה לציון על סיבגי השיע, ואשר מצד שטאל, ספה לאות על סיבגי דתשובות.

תשובה	ש ע
נה.	נד
נק ס' עד סו	נז
קי.	נח
ה' סתנות כהונה	
נכז. כח.	כא
ה חלב	
סח.	כד
ה' דם	
כטו.	סה
ט.	סו
ה' מליחה	
על.	צ
ה' דברים דימה ח	
עצ. עכ.	כא
סימני עופות	
עד.	סב
סימני דגים	
עס. סה.	סג
דיני תלעים	
עו. עז.	סד
סימני בעים	
עס.	סו

תשובה	ש ע
ה' שהימה	
א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י.	א
יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.	ב
כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל.	ג
לא. לב. לד. לו. לז. לט. ס.	ד
סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע.	ה
עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ.	ו
פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט.	ז
פא. פב. פג. פד.	ח